

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. S.
trvale bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2019, č. j. RN-X

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2019, č. j. RN-X dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované 5. 3. 2019, č. j. R-X, jímž žalovaná rozhodla o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně a na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí II byl posudek o invaliditě vypracovaný při kontrolní lékařské prohlídce Městskou správou sociálního zabezpečení Brno-město (dále jen „MSSZ Brno-město“) ze dne 18. 12. 2018, podle něhož byl žalobce ode dne 23. 8. 2018 invalidní ve II. stupni invalidity s poklesem pracovní schopnosti 55 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. V námitkovém řízení byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2019, č. j. R-X, jímž žalovaná rozhodla o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
4. Podkladem prvostupňového rozhodnutí II. byl posudek o invaliditě (KLP) MSSZ Brno-město ze dne 18. 12. 2018, podle něhož byl žalobce ode dne 23. 8. 2018 invalidní ve II. stupni invalidity s poklesem pracovní schopnosti 55%, přičemž u něj šlo o poruchu přizpůsobení a depresivní symptomatologii s kolísavým průběhem. Dále šlo o zdravotní postižení koxartrózy oboustranné, II. stupně, amaurozy pravého oka, hyperurikémie, hypertenze a chronického bolestivého páteřního syndromu víceetážového, klinicky bez známek postižení kořenů či míchy.
5. Novým posudkem o invaliditě žalobce ze dne 30. 5. 2019 bylo zjištěno, že žalobce nebyl invalidní ve III. stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V položce 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., rozmezí míry pracovní schopnosti 30 – 45 % a aplikace § 3 vyhlášky. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické postižení s projevy depresivity s kolísavým průběhem situačně podmíněné. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici položky (z důvodu tíže postižení a osobnostní struktury). Pro všechna ostatní postižení bylo aplikováno zvýšení podle § 3 vyhlášky. Posudkem lékaře žalované byly potvrzeny závěry MSSZ v Brně.
6. Jelikož v námitkovém řízení byl potvrzen závěr o tom, že žalobce je invalidní ve II. stupni invalidity, žalovaná námitky zamítla a prvostupňové řízení potvrdila.

III. Žaloba

7. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí, které napadá v celém jeho rozsahu pro jeho nepravnost a nezákonnost a to zejména z následujících důvodů.
8. Má za to, že napadené rozhodnutí vychází z tvrzení, že žalobce pracoval na zkrácený pracovní úvazek 20 hodin týdně, kdy posudkoví lékaři vycházeli z mylného předpokladu. U zaměstnavatele X, družstvo invalidů nepracoval 4 hodiny denně, ale pouze 5 hodin týdně, kdy musel v důsledku zhoršení zdravotního stavu místo opustit.
9. Dále žalobce namítl, že nebyl při jednání posudkových lékařů osobně vyšetřen a v posudcích také není nikde konstatováno zlepšení zdravotního stavu. Od vydání

napadeného rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu třetího stupně ke zlepšení zdravotního stavu nedošlo. Žalobci byla pracovní činnost v chráněné dílně doporučena MUDr. B. jako terapeutická činnost.

10. Jeho psychický stav se zhoršil. Trpí nespavostí, není schopen se soustředit na úkony každodenní činnosti, trpí ztrátou úchopových schopností, mravenčením v končetinách, pociťuje fyzické příznaky úzkosti a má časté stavy panické ataky. Z důvodu slepoty pravého oka u něj dochází ke zvýšené námaze oka levého, v němž se začaly pravidelně objevovat tiky, a to několikrát během dne, což zhoršuje celkový vizus.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobce

12. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku vypracovaného v námitkovém řízení ze dne 30. 5. 2019 lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že žalobce není nadále invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %.
13. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, na celkových 55 %. Z uvedených důvodů žalovaná navrhla vypracování posudku PK MPSV, pracoviště v Brně a za stávajícím způsobem zjištěného skutkového stavu věci navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
14. V replice k vyjádření žalované ze dne 25. 9. 2020 žalobce uvedl, že posudek PK MPSV vychází z mylného předpokladu, že v předchozím zaměstnání začal dělat lehkou práci (zadávat data do PC) na cca 1-2 hodiny denně a další drobné administrativní práce v rozsahu zkráceného úvazku. Pro úplnost zopakoval, že v družstvu invalidů pracoval pouze v rozsahu 5 hodin týdně, tedy zhruba 1 hodinu denně. Z pohledu žalobce proto není možné posudek MUDr. F. z MSSZ Brno-město a ani posudek MUDr. S. (lékařka žalované), který pracoval se stejnou informací, považovat za úplné, celistvé a přesvědčivé.

V. Řízení před krajským soudem

15. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis MSSZ v Brně včetně připojené zdravotní dokumentace žalobce a také správní spis žalované.

16. Ze **správního spisu** žalované a MSSZ v Brně vyplývají následující skutečnosti.
17. Žalobce byl uznán invalidním ode dne 1. 9. 2014 v I. stupni invalidity na základě posudku OSSZ Brno - venkov ze dne 19. 10. 2017 s poklesem pracovní schopnosti 35%, kdy rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla oboustranná koxartróza středně těžká. Posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 19. 10. 2017 byl podkladem pro změnu z invalidity I. stupně na III. stupeň invalidity s datem vzniku od 5. 5. 2017 (dnem propuštění z hospitalizace). Dočasně bylo zvoleno posudkové hodnocení invalidity III. stupně pro nestabilizovaný stav, zvyšování medikace a nutnost dosažení plné remise onemocnění při klidovém režimu posuzovaného, které bylo kvalifikováno podle kapitoly V., položce 4d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalovaná následně vydala rozhodnutí č. II dne 22. 1. 2018 o zvýšení invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.
18. Dne 18. 12. 2018 MSSZ Brno-město provedla kontrolní lékařskou prohlídku a vypracovala posudek o invaliditě, na základě něhož došlo ke snížení invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně prvostupňovým rozhodnutím žalované. V tomto posudku se uvádí stran pracovního zapojení žalobce, že vykonával práci v úvazku 20 hodin týdně, přičemž šlo o práci fyzicky lehkou a psychicky nenáročnou. V posudkovém hodnocení se uvádí, že bylo přihlédnuto k faktu, že pracovního zapojení je schopen jen na částečný úvazek v chráněném prostředí, protože byla zvolena horní hranice předmětné položky příslušného ustanovení přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
19. V posudku lékaře žalované z námitkového řízení ze dne 30. 5. 2019 se uvádí, že s odkazem na obsah námitek žalobce vykonával lehké práce v administrativě, které k datu 1. 3. 2019 ukončil dohodou.
20. Krajský soud dále nechal vypracovat **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 7. 11. 2019, která zasedala ve složení předsedkyně komise a dalšího lékaře z oboru psychiatrie, jakož i tajemnice komise. Žalobce byl při jednání PK MPSV přítomen. PK MPSV při posouzení vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. B. a dalších doložených nálezů a to jak ortopedických, očních, neurologických tak i psychiatrických nálezů.
21. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že se jedná o muže ve věku 63 let se středoškolským vzděláním s maturitou, který pracoval v různých administrativních profesích a je posuzován jako kvalifikovaný administrativní pracovník.
22. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické postižení. Posuzovaný žalobce nemůže chodit mezi lidi, přišel o vizus na pravém oku v roce 2014. Dochází u něj ke kolísání nálad a s tím spojené depresivní symptomatologii, která je podmíněna zdravotním onemocněním syna, problémy s bydlením a jeho zdravotním stavem. Jezdí na rehabilitace.
23. Objektivně se jedná o depresivní ladění střední závažnosti, bradypsychismus, hypobulie, sníženou soustředivost, poruchu spánku a celkový pocit nejistoty.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické postižení, které odpovídá maximálně středně těžkému funkčnímu postižení dle kapitoly V položky 4c a to při vstřícném hodnocení. Při propuštění z hospitalizace dne 5. 5. 2017 byl uznán invalidním ve III. stupni invalidity (kapitola V., položka 4d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.).

24. Z dalších zdravotních postižení byl žalobce sledován ortopedem pro artrózu kyčelních kloubů a bolesti páteře. Nebylo prokázáno funkčně významné postižení více nosných kloubů nebo funkčně významné postižení páteře s neurologickou symptomatologií. Postižení kloubů osteoartrózou ani ztráta vizu na jednom oku nedosahuje ani I. stupně invalidity.
25. PK MPSV uzavřela, že ve shodě s lékařem žalované a MSSZ v Brně byl stanoven pokles pracovní schopnosti v míře 55%, tedy II. stupeň invalidity. Pracovní rekomandaci PK MPSV vyjádřila tak, že posuzovaný je schopen vykonávat pracovní činnost jen s výrazně omezenými nároky na psychické schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě.
26. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 21. 7. 2020 za přítomnosti žalobce i zástupkyně žalované. Krajský soud při jednání nejprve vyslechl procesní přednesy účastníků a konstatoval obsah soudního a správního spisu. Žalobce k věci uvedl, že na výkonu jednoduché kancelářské práce v X, družstvu invalidů se žalobce domluvil s bývalým zaměstnavatelem s tím, že bude pracovat pouze hodinu denně. Neví, odkud se dostal chybný údaj o době výkonu práce do posudků vypracovaných lékaři MSSZ v Brně a žalovanou. Podle jeho názoru měl posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 19. 10. 2017, jímž byl uznán III. stupeň invalidity, svůj smysl a byl odpovídající jeho zdravotnímu stavu. V práci musel skončit, protože měl úzkostné stavy z přítomnosti většího počtu lidí. Odpovídající práci v domácím prostředí zatím nesehnal. Žalovaná odkázala na své písemné vyjádření ve věci.
27. Krajský soud předložil stranám k nahlédnutí profesní dotazník žalobce ze dne 10. 10. 2018, kde se uvádí práce u X v rozsahu 4 hodiny denně ode dne 16. 7. 2018, ačkoliv žalobce při jednání tvrdil, že už od konce roku 2018 nepracoval. Žalobce potvrdil, že práce mu byla přidělována jinak, než je uvedeno ve smlouvě, a to v menším rozsahu. Soud následně provedl důkaz žalobcem předloženou smlouvou se zaměstnavatelem X, družstvo invalidů, z níž vyplývá, že dne 16. 7. 2018 byla uzavřena pracovní smlouva mezi žalobcem a tímto zaměstnavatelem na pozici obchodní zástupce s tím, že pracovní doba byla sjednána na 5 hodin týdně.
28. K závěrům plynoucím z posudku PK MPSV ze dne 7. 11. 2019 se žalobce vyjádřil tak, že se domnívá, že jeho zdravotní stav se skutečně zlepšil po propuštění z hospitalizace, nicméně jeho fungování v životě je složitější. Jeho syn je invalidní a musí se o něj nějak postarat. Neočekával změnu stupně invalidity k lepšímu. Údaje uvedené v profesním dotazníku ze dne 10. 10. 2018 považuje za svou chybu. Jelikož účastníci nevznесли další návrhy na dokazování, soud je ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

29. Žaloba **není** důvodná.

30. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
31. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
32. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní

schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

33. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. Předně je třeba říci, že v předmětné věci (snížení invalidního důchodu žalobce z důvodu snížení stupně invalidity ze III. stupně invalidity na II. stupeň invalidity) nebyla předmětem sporu otázka rozhodujícího invalidizujícího zdravotního postižení žalobce, ale pouze o míru poklesu pracovní schopnosti, kterou invalidizující zdravotní postižení žalobci způsobuje. Nespornou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je psychické postižení s projevy depresivity s kolísavým průběhem situačně podmíněné, které bylo posudkovými orgány shodně kvalifikováno podle kapitoly V., položky 4 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
34. Samotná změna poklesu míry pracovní schopnosti, která byla shledána při kontrolní lékařské prohlídce MSSZ v Brně a potvrzena lékařem žalované v námitkovém řízení, byla podle těchto posudků způsobena stabilizací zdravotního stavu. Po propuštění žalobce z hospitalizace však byla přechodně k datu 5. 5. 2017 uznána invalidita ve III. stupni, kterou žalobce považuje i nadále za odpovídající vzhledem ke své dochované pracovní schopnosti.
35. K tomu byl v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 7. 11. 2019, kterým byl proveden důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 21. 7. 2020. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhl. č. 359/2009 Sb., neboť byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl odborný psychiatr) a za přítomnosti žalobce, který byl při jednání vyšetřen. PK MPSV se vyjádřila ke všem relevantním lékařským zprávám, přičemž žalobce ani nenamítal, že by některé lékařské zprávy nebyly zohledněny. Předmětný posudek PK MPSV tedy soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení jednotlivých zdravotních postižení žalobce z hlediska jejich vlivu na jeho pracovní schopnost.
36. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je třeba v první řadě zdůraznit, že tyto závěry se zcela shodují co do určení míry poklesu pracovní schopnosti i mechanismu jejího určení s postupem MSSZ Brno-město a lékaře žalované.

Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla hodnocena na horní hranici zvolené položky a dále pro ostatní postižení (zejm. artróza kyčelních kloubů a bolestivé onemocnění páteře – dorzopatie) byl aplikován § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb. a horní hranice položky byla zvýšena o maximálně možných 10 %. Zároveň bylo zdůvodněno, proč nebylo aplikováno písm. d) položky 4 (kapitoly V.), neboť se nejednalo o těžké depresivní epizody, které by byly léčebně rezistentní.

37. Krajský soud dále poukazuje na to, že se PK MPSV vyjádřila již k samotnému zvýšení stupně invalidity při propuštění z hospitalizace, kde zdravotní stav byl mírně posudkově nadhodnocen aplikací položky 4d kapitoly V, a to z důvodu, že žalobce tehdy neměl nárok na nemocenské. Samotný posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 19. 10. 2017 v odůvodnění posudkového hodnocení uvádí, že zvýšení na III. stupeň invalidity je dočasné, než bude dosaženo plné remise onemocnění při klidovém režimu posuzovaného.
38. Za této situace považuje krajský soud závěry PK MPSV stran stupně invalidity žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, resp. ke stanovenému datu změny určenému k datu vydání posudku MSSZ Brno-město ze dne 18. 12. 2018, za zcela přesvědčivé, pročez mohou plnit roli stěžejního důkazu v této otázce. Krajský soud tedy uzavírá, že v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl invalidní ve III. stupni invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované.
39. Ohledně namítaných nesrovnalostí v posudcích vypracovaných ve správním řízení před žalovanou týkajících se doby výkonu práce žalobce u zaměstnavatele X, družstvo invalidů, krajský soud doplnil dokazování o pracovní smlouvu ze dne 16. 7. 2018, z níž plyne, že smluvenou dobou výkonu práce byl úvazek 5 hodin týdně (tzn. 20 hodin měsíčně). To však neodpovídá údajům uvedeným v profesním dotazníku, který žalobce sám vyplnil a kde je uvedeno, že žalobce pracoval u tohoto zaměstnavatele 4 hodiny denně (tzn. na půl standardního pracovního úvazku). Jak žalobce sám uznal, jednalo se o jeho pochybení při vyplňování dotazníku, přičemž odtud se pak dostal chybný údaj o době vykonávané práce do navazujících posudků MSSZ Brno-město a lékaře žalované. Podle svého tvrzení pak žalobce nepracoval u tohoto zaměstnavatele ani 5 hodin týdně, ale spíše tak hodinu týdně.
40. Krajský soud však neshledal, že by byl tento nesoulad byl důvodem pro snížení stupně invalidity. Podle přesvědčení krajského soudu je třeba v první řadě hodnotit, jaký byl druh poslední vykonávané práce žalobce (lehká administrativní práce), a teprve sekundárně doba, po kterou reálně žalobce pobýval na pracovišti. Jak bylo výše ve vazbě na závěry posudku PK MPSV jednoznačně zdůvodněno, snížení stupně invalidity bylo dáno medicínskými důvody, které byly předvídatelné již v okamžiku jejího přechodného zvýšení stupně invalidity v květnu 2017. Proto krajský soud nepovažuje tuto námitku žalobce za důvodnou ve vztahu k hodnocení otázky stupně invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

41. Z uvedených důvodů krajskému soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou (výrok I.).
42. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. července 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.